

Det antages også, at forhøjelsen af standardfradraget ved beregning af overskud af egen bolig til 3000 kr. ville være sket i det alternative forløb. Forhøjelsen var en del af det seneste finanslovsforlig, og kan for så vidt betragtes som uafhængig af skattereformen.

Satser og grænser for en række overførselsindkomster ville også have været anderledes i årene 1994-96, dersom der ikke havde været en skattereform. Dagpengesatsen er lidt højere i de alternative beregninger end de faktisk gældende, da dagpengeniveauet blev nedsat i forbindelse med skattereformen for at modsvare, at der ikke kræves arbejdsmarkedsbidrag af dagpenge. For så vidt angår efterløn, gælder, at satsen for efterløn på 2. trin forudsættes beregnet med 80 pct. af det maksimale dagpengeniveau (og ikke 82 pct.).

Børnefamilieydelsen er forudsat kun at være reguleret med reguleringsprocenten i personskattelovens § 20 (med de ovenfor nævnte justeringer). Den særskilte forhøjelse på ca. 200 kr. hvert år i perioden 1994-1996, som var en del af skattereformen, indgår ikke i de alternative beregninger; derimod er den særlige forhøjelse for de 0-2-årige (»baby-ydelsen«), indført i 1995, medtaget.

Reglerne for beregning af boligstøtte er forudsat svarende til principperne fra 1993, hvorved de særlige ændringer, der skete for 1994 og frem som en direkte følge af skattereformen, ikke indgår i de alternative beregninger. Grænsebeløbene og fradragsbeløbet pr. barn og forskellige andre grænsebeløb reguleres i de alternative beregninger på basis af det reguleringsstal, der ville være beregnet.

For så vidt angår reglerne for økonomisk friplads, er det mere uklart, hvilke regler der ville have været gældende uden skattereformen. Som et led i skattereformen blev beregningsgrundlaget for fripladser ændret pr. 1. januar 1994 fra skattepligtig indkomst til personlig indkomst plus positiv kapitalindkomst, og fripladsgrænsen blev forhøjet. De to ændringer må i et vist omfang ses i sammenhæng (det ny indkomstniveau vil være højere end det gamle). Hele denne ændring antages at være en del af skattereformen. Derfor antages det, at beregningsgrundlaget under alternative regler i årene 1994 og frem er de samme som i 1993, dvs. grundlaget er den skattepligtige indkomst.

Grænserne for økonomisk friplads er herefter som udgangspunkt reguleret på basis af reguleringsstallet i personskattelovens § 20. Men græn-

serne er forudsat forhøjet med 15.000 kr. den 1. juli 1994 og med 5.000 kr. den 1. januar 1996. De forhøjelser blev finansieret af satsreguleringspuljerne og er ikke en del af skattereformen. Det bør her nævnes, at der var et bestemt beløb til rådighed til forbedring af fripladsreglerne, og at det præcise beløb for forhøjelsen af grænsen (de facto 15.000 kr.) blev bestemt ud fra det beløb, der var afsat til at finansiere udgifterne ved forhøjelsen. Selv om det er rimeligt at antage, at fripladsgrænserne skulle være forhøjet under alternative regler, betyder det forhold, at grundlaget for beregning af fripladser havde været anderledes, at det ikke er sikkert, at grænserne ville være blevet forøget med netop 15.000 kr. henholdsvis 5.000 kr., dersom der ikke havde været en skattereform. Det problem er der set bort fra.

Det skal tilføjes, at der i de alternative beregninger er forudsat, at søskenderabatordningen er ændret i 1995 på samme måde, som den faktisk blev det.

For så vidt angår overførselsindkomsterne, gælder, at de frem til 1993 blev reguleret pr. 1. juli i året; i forbindelse med skattereformen ændredes reguleringstidspunktet til 1. januar. Ved de alternative beregninger er reguleringstidspunktet 1. juli bevaret. Fremrykningen af reguleringstidspunktet medførte ingen reelle ændringer for året 1994 og vil heller ikke på længere sigt betyde ændringer, men den kan betyde ændringer i de enkelte år fra og med 1995. Det betyder, at en sammenligning af indkomstniveauet i 1995 og 1996 i de to sæt beregninger kan være påvirket af forskydningen af reguleringstidspunktet, men betydningen vil typisk være beskedent; dog kan sammenligninger af stigningen i disponibel indkomst fra ét år til det efterfølgende år være noget kraftigere influeret af denne ændring.

For så vidt angår effekterne af grønne afgifter, skal det bemærkes, at lovmodellens familietypereregninger omfatter udviklingen i de disponible indkomster for et panel af familietyper. Modellen er ikke tænkt at skulle anvendes til at belyse effekter af, hvad denne indkomst anvendes til. I rapportens beregninger er effekterne af de grønne afgifter indregnet i udviklingen af forbrugerpriserne, idet de grønne afgifter har medført, at forbrugerprisindekset ligger på et højere niveau, end det ellers ville have gjort. I de alternative beregninger er stigningen i forbrugerpriserne reduceret med effekten af de grønne afgifter.